

La 1262 aflăm pe un *Mico*, nobil din districtul Hontu (Ibid. p. 482).

În același an 1262 găsim pe un alt *Mykou*, fiul lui Hugka din comit. Potok. (Cod. patr. VI. pag. 110).

La 1270 documentele ne amintesc pe un *Micou*, posesor lângă riul Ipul în comitatul Neogradului (Mon. Eccl. Strig. p. 580).

La 1276 aflăm pe un *Mykus*, ai cărui fii erau Dyteurch și Seeche din comitatul Simigiului. (Cod. patr. VI. p. 216.)

La 1289 găsim pe un *Mycou* din comitatul Tolnei, er pe fiul său ilu chiema Endus. (Cod. patr. VI. 343.)

În fine găsim la 1312 pe un alt *Mykou*, fiul lui Milvanu din ținutul Nitrei (Hazai Okl. 186).

Dér se mergem ceva mai departe.

La 1163 găsim pe un *Micho* Bachiensis archiepiscopus, și la 1156 pe un *Mico* Colocensis Archiepiscopus (Mon. Eccl. Strig. I. 109. 117)

Etă așa-dér o mulțime de *Micou*, mare parte, înainte de anul 1274, și am pute să-i cităm d-lui Xenopolu încă o seriă totu așa de lungă, totu din partea de Apus a Ungariei dincolo de Tisa.

Etă așa dér câtu de puțin cunosc d-lui Xenopolu relațiile etnografice și onomastica Ungariei și a Transilvaniei din sec. XI—XIV-lea.

Dér se ne întorcem acum la cazul special amintit de d-lui Xenopolu, la nobilii: Petrus, Paulus, Micou, Iohannes, Niolaus și Egidius, nobili din „Transilvania.“ Să vedem, cine și de unde erau persoanele aceste, fiind-că este totdeuna bine, ca lucrurile să fi lămurite până în detaliu.

Regele Ladislau ne declară espreș în diploma sa, că Paulus era fiul lui *Iwanka*, că Petrus, Micou, Ioannes și Nicolaus erau fiii lui *Iwanch* (cetese Ivan), și în fine, că Egidiu era fiul lui *Dusa*, și că toți acești nobili erau din districtul Abaujvár dincolo de Tisa, dér nu din Transilvania, după cum falsu afirmă d-lui Xenopolu, pentru ca să pôta seduce publicul.

Este asăder evidentu, că aici avem de a face cu o *familie* cu totul *neromână*, neromână după teritoriu și neromână după onomastică, fiind-că numele de *Iwanka*, *Iwanch* și *Egidiu* n'au fostu niciodată usitate la poporul român.)

Despre *ou* ca articol finalu nici nu mai merită a vorbi. În vechia diplomatică ungurescă întimpinăm o mulțime de numiri personale în *ou*, cum sunt d. e. Borozlou, Tortou,

scrie versuri, căci într'ensele nu va fi poezie.

Așa déră, nici nu este poetu fără amoru:

Amore e cor gentil sono una cosa.
Si com 'il saggio in sur ditatto pone;
E cosi senza l'un l'atro esser osa,
Com' alma razional senza regione.

Precum a dișu filosofulu „Amorul și inima nobilă suntu una, lipsit unulu de altulu, este tocmai ca și când ai lipsi sufletulu de minte“.

Prin urmare toți poeții inspirați au avutu Egeria loră.

Auți cum șoptesc și acuma olivii paliți, legenați de vântu, cuvântulu *Lesbia*, pe promontoriulu lui Sunium? În Florența, cea mai dragălașă, cea mai divă ființă apare din dărătulu lui Dante, ființa dragălașă, sublima Beatrice. Lângă isvorulu murmurător al *Vauclusei* mai multu ne ougetăm la *Laura*, decâtu la *Petrarca*. Și decât veți întreba marea *Sorrentică*, cine a cântat cele mai frumoșe poezii a timpurilor mai nouă, valorile — cari nu suntu mai puțin melodiöse decât versurile poetului, care și-a vrsat lacrimile pe malurile loră, — voru răspunde: *Graziella!*

(Va urma.)

Să presupunem acum unu lucru, ce din fericire nu s'a întâmplat și n'are să se întâmple, că d-lui Xenopolu ar fi însărcinat de-o societate istorică ôre-care, să adune și să coordoneze o colecțiune de documente istorice relative la Români.

D-sa, după cum ilu vedem dispus, ar fi luat dreptu Român pe toți acești *Micou* din Panonia, și cu părinții loră *Chekeu*, *Detricus*, *Dobrina*, *Hugka*, *Iwanka*, *Swanch* și *Dusa*, cu frații loră *Tywan*, *Guruzk*, *Wom*, *Boyn* și *Ratoldus*, cu fiii loră *Dyteurch*, *Seeche*, *Endus*, și cu prietini loră *Omodeus*, *Tegech* și *Iluba*, și în locu de o colecțiune de documente sigure, ce se raporta la Români, ar fi publicat o colecțiune cu totul neseriôsă, care ce e dreptu, pe străini i-ar fi dus în erore și spre paguba noastră, creșând, că numele familiare de mai înainte ale Românilor ar fi fostu scite ori panone, er la alții ar fi deșteptat numai nisce simple risuri homerice.

Etă aici ni-se presintă în totă gravitatea sa casulu, de care vorbesc Contele *Ios. Kemény*, când dice:

„Este o nefericire când cineva scie prea puțin.“²⁾

V

Este locul aici, să atingem o cestiune, care pôte să devină o adevărată cangrenă literară.

Sunt mai mult ani de când asistăm cu toții la unu spectaculu unicu în literatura noastră istorică, la nisce anunțuri de speculă, lipsite de ori-ce modestia literară, că scrierile istorice ale d-lui Xenopolu sunt „cartea nemului românesc, care ar trebui să se găsescă în tote mâinile“³⁾, că scrierile sale, seu după cum ne spune unu altu anunț fabricat de d-lui Xenopolu: „*Lucrarea profesorului iașianu este singura istoria a poporului român, care merită acestu nume*“⁴⁾ Și aceste anunțuri întocmite astfel, ca să escite gustulu publiculu în gradulu supremu, d-lui Xenopolu le repetesc de ani întregi în jurnalele din București.

Domnia-sa nu vră să scie, că istoricul nu trebuie să ișe profesiunea de comerciantu, că istoricul nu trebuie să deschidă prăvălia, că nu trebuie să vândă sciința cu ocau; și adevêrul este, că domnia-sa e de o miă de ori mai multu comerciantu decâtu istoricu.

Căcutu pe povârnișulu comerçului literaru, d-lui Xenopolu scrie volume de istoria tocmai așa de repede, ca și romanele. Istoria este pentru domnia-sa marfă. Puțin se interesă Domnia-sa de cercetări istorice, și nu vră să aștepte ani întregi cu volumele sale. De aceea nu există unu capitolu în scrierile sale, care să nu fiă unu capitolu de absurdități, de simple inchipuiri fără nici unu fundamentu realu.

Ceea ce șincal a făcutu abia în 40 de ani, ceea ce dela șincal încôce n'a mai pututu să facă nici Petru Maior, nici Cipariu, nici Laurianu, nici Bălcescu, nici Barițiu, nici Sturdza, nici Hasdeu adecă de a scrie *istoria nemului românesc*, aceea pentru d-lui Xenopolu este unu bagatelă, unu lucru de nimic. Istoria nemului este gata, strigă d-lui Xenopolu în tote părțile.

Acăsta este partea cea bolnavă a literaturii noastre istorice de astăzi, dér din fericire ea este reprezentată numai prin d-lui Xenopolu.

Relevăm aici acăsta cestiune gravă, nu atât pentru d-lui Xenopolu, care nu vră să cunoscă legile onestității literare, dér o relevăm, ca o sfântă datorie, pentru-ca mărăcina acăsta să nu prință și mai

Berezou, Bodou, Chobou, Chollou, Cykou etc., și acestu *ou* este numai o simplă disolvare fonetică a lui *o* finalu și nu au de a face absolutu nimic cu articolulu românescu postpusu ul său u.

²⁾ Trauschenfels, Magazin. N. F. II. 122.

³⁾ „Voința națională.“ Nr. 1304 din 18/30 Ian. 1889 etc.

⁴⁾ „Voința națională.“ Nr. 1749 din 27 Iulie 1890 etc.

departe terenul pe câmpulu literaturii noastre.

Amă fi dorit, ca d-lui Xenopolu să fiă multu mai seriosu în scrierile sale. În locu de a fabrica și de a trimite relațiunî mincinoșe în străinătate, d-sa trebuia să spună unu lucru adevăratu și anume: că până mai înainte cu trei ani, tote documentele latine relative la istoria noastră vechiă erau împrăștiate prin o mulțime vastă de publicațiunî străine, publicațiunî nu numai scumpe, dér și forțe greu de procurat, că din acăsta cauză, studiile istorice la noi, în ce privesce epoca vechiă, erau împedecate și restrinse, că numai mulțămită bunei inițiative luate de d-lui D. A. Sturdza avem astăzi intrunite în două mari volume mai multe sute de documente din sec. XII—XIV, cele mai rari și cele mai interesante, că pe când, până eri alaltăeri abia puteai să veți la scrierile noastre citate 10—15 documente din sec. XIII-lea⁵⁾, colecțiunea noastră conține numai din sec. alu XIII-lea 238 documente, așa-dér unu vastu materialu pentru studiarea evenimentelor și a stării poporului român în epoca acăsta. Trebuia mai departe d-lui Xenopolu să spună, că publicațiunea acăsta s'a făcutu cu cea mai extremă esacitate, că documentele s'au reproduș după edițiunile cele mai autorizate, mai mult, că tote documentele, ale căroru fântână erau arhivele Vaticanului, s'au colaționat de nou cu regestele originale ale pontificilor, astfel că edițiunea făcută de Academia este cea mai autentică din tote edițiunile de până astăzi, în fine că pentru a pune pe istoricu în pozițiune să judece singuri, decât lectura numelor proprii este esactă ori nu, s'au facsimilat din regestele Vaticanului numele personale și topografice. Trebuia să spună d-lui Xenopolu, că publicațiunea acăsta acopere una din lacunele cele mai mari în literatura noastră, lacună de care ne plângem amară cu toții înainte de 4—5 ani, că pe când, de exemplu, mai înainte istoricii nostri trebuiau să călătorescă în străinătate, er mai târziu trebuiau să vină la București, ca să pôta ceti numai câteva documente din sec. XIII și alu XIV-lea, astăzi le pôte avé ori cine la sine acasă, fără să și mai pără timpul, și ôte să se ocupe chiar în celu mai depărtat colț al țerei cu studii serioșe istorice.

În locu de a calumnia pe Români în revista francesă, că densii nu se interesează de istoria (l'indifference au public, qui ne s'interesse pas à l'histoire du pays. pag. 379), Domnia-Sa trebuia să spună, că există în țera acăsta unu frumosu cultu al străbunilor nostri și alu fapelor celor mari, că atâtu Camerele, câtu și Academia și guvernulu consideră progresulu sciințelor istorice, ca o cestiune adevăratu națională, că astăzi se scrie și se cetese în țera românescă istoria și încă istoria serioșă mai multu decâtu ori-când, că decât amă făcutu vre-unu progresu în o ramură ôre-care a literaturii, în literatura istorică amă făcutu progrese frumoșe.

Acăsta ar fi fostu datorința d-lui Xenopolu, ca unu omu de bună credință și cu judecată sănătôsă.

Și acum încetăm cu d-lui Xenopolu și-i dicem: requescat în pace.

În ce privesce însă pe „*Revue historique*“ din Parisu este o datorie de onestitate literară pentru ori-care fôia serioșă și cu atâtu mai multu pentru o fôia de sciință istorică, ca să rectifice în celu mai de aprôpe număr alu său unu raportu, ce conține relatări absolutu false și apretări pătimășe, ce suntu adevăratu profanare pentru sciință.

Nic. Densușianu.

⁵⁾ Chiar și d-lui Xenopolu în scrierea sa „Teoria lui Rösler“ din a. 1884 nu cunoscă mai multu de 13 documente diplomatice din sec. XIII-lea.

DIN AFARĂ.

Impăratulu Wilhelm în Viena și presa străină.

Din incidentulu petreceri împăratulu Wilhelm alu Germaniei în Viena „Nordd. Allg. Ztg.“ scrie următoarele: O parte a presei esterne și germane a aflatu de lipsă să comenteze în diferite moduri împrējurarea, că la sosirea împăratulu Wilhelm în Viena n'a fostu de față nici unulu din miniștri austriaci. La acestea noi observăm, că atunci, când înainte de asta cu doi ani împăratulu germanu a făcutu o vizită oficială în Viena, n'au fostu de față numai miniștri comuni și austriaci, ci s'au înfășurat și miniștri unguri. Cu acăsta ocaziune împăratulu Wilhelm n'a făcutu decâtu destul învitatei Maiestății Sale Franciscu Iosifu, care l'a chiămatu la vânătoare și în calea sa a trecut prin Viena. Foile, cari se miră de absența miniștrilor austriaci nu s'au reflectat la aceea, că la Rohnstock n'au fostu de față nici miniștrii prusiani. E regretabilu, că foile germane, precum „Münchener Allg. Ztg.“ folosesc incidentulu acesta pentru de-a ridica băneli în contra contelui Taaffe, băneli cari presentă într'o falsă lumină alianța austro-germană. Decă numita fôia declară, că contele Taaffe se pôte considera ca reprezentantulu dezvoltării afacerilor austriace în sensu nefavorabilu pentru Germania și pentru alianța existentă, noi la rândulu nostru încă răspundem, că de cerculu de activitate alu contelui Taaffe se țin numai afacerile austriace interne și că în acestea Germania nici când nu se va mesteca.

Din Serbia.

O telegramă din Belgradu spune, că în zilele acestea erăși s'au lășit vești despre demisia actualulu cabinetu serbesc. Scirile acestea, deși se combatu din mai multe părți, totuși s'ar pără, că conțin cevaș adevêru de ôre-ce me-reu se vorbesce, că de când Milanu a a delaturat pe fostulu crescător alu fiului său, între rege, guvernulu și regență s'au ivit neînțelegeri.

Să mai vorbesce, că între mitropolitulu Mihailu și între ex-regele Milanu în curêndu se va stabili o înțelegere, fiindcă divorțulu părechi regale se consideră, ca faptu împlinitu deja de către Sinodu, er scrisorile adresate reginei de către mitropolitulu se consideră a fi numai nisce simple păreri individuale.

Privitoru la senzaționalele sciri, ce s'au răspândit în zilele trecute, că adecă ex-regele Milanu, considerându, că dinastia este amenințată pe basa unei convenții încheiate înainte de abdicarea sa cu regența, va pretinde să i-se dea lui comanda supremă peste tote trupele, să asigură, că suntu gôle minciuni. Din contră, ex-regele Milanu și-a esprimat încrederea sa față cu lealitatea guvernulu și astfelu nici vorbă nu pôte fi de o pretensiune, ca cea de mai sus.

SCRILE PILEI.

Proiectulu despre asilurile de copii, după cum spune o telegramă din Pesta, se va lua în dezbateré îndată după ce se va redeschide dieta ungurescă.

Retragerea ministrulu comunu de răboiu br. Bauer. „N. W. Tgbtt“ scrie, că ministrulu comunu de răboiu br. Bauer se va retrage în curêndu. Următoru alu lui, după cum asigură fôia vienesă, va fi br. Fejervary Geza, actualulu ministru de honveđi. Totu numita fôia spune, că locul lui Fejervary ilu va ocupa actualulu secretaru dela ministerulu de honveđi, Gromon Dezső. După o telegramă din Viena însă scirea despre retragerea ministrulu br. Bauer și a înlocuiri lui cu br. Fejervary, este cu totulu născocită.

Kossuth despre desvêlirea monumentulu celor 13 martiri în Arad. O fôia italiană, „Gazetta Piemontese“, scrie, că unu redactoru alu ei a vizitat pe Kos-

suth, ca să vorbescă cu el despre însemnătatea zilei de 6 Octomvre n. în Arad. După ce exgubernatorul a istorisit diaristului italian întâmplarea cu cei 13 martiri a dist: „Faptul, că Austria a permis Ungurilor manifestarea sentimentelor lor, este un astfel de eveniment istoric, care va avea urmările lui pentru viitor.“ După acestea Kossuth „răpătit de entuziasm“ ar fi exclamat: „Ungaria este feciōra, care n'a murit, ci numai a durmit,  r acuma se trezeste.“

**

Nonocirea pe calea ferată, int mplat 
Vineri n pnea între Valeaflorilor  i Cara, despre care am  mintit în numărul de ieri, s'a s v r it astfel: Trenul de povară, constat tor din 17 vagone, mergea s ra pe la 10 ore pe l ng  cantonul Nr. 90. La tren   se aflau cu totul 6  meni, dintre cari 4 erau la locomotivă, al 5-lea era la vagonul al 6-lea,  r al 6-lea om   era la vagonul al 8-lea. Cele 4 vagone din  i erau încărcate cu povară,  r celelalte 13 vagone erau g le. La o depărtare cam de 200 pa i dela canton   se ivi pe  ine un   bivol   mare, pe care nimenea nu l'a observat. Locomotiva r pi bivolul  i-l  t ri cu sine la o depărtare de vre-o 50 de pa i.  n fine locomotiva  i cele 4 vagone încărcate cu povară trecură peste bivol  , d r al 5-lea vagon  , fiind   gol  , s'a împedecat  i s'a desc pat   de cele 4 vagone de dinaintea sa. Vagonele desc tate însă au mers   mai departe, p n  ce au ajuns   la locul de nenocire, unde drumul era ridicat la o înăltime de 16 metri. De aici mai  nt i s'a prăvălit la vale bivolul  ,  r după el s'a rostogolit vagonul al 5-lea, care trase după sine  i pe celelalte vagone g le din urma sa, cari r sturn ndu-se, s'au rostogolit la vale. Unul dintre cei doi  meni, ce erau în vagone, a cădut  , d r nu i-s'a  nt mplat nimic. al   doilea însă, cu numele Kar con M rton, din Sighi ra, f  isbit cu capul de o bucată de fer  , a a, că muri imediat  , l s nd în urma sa 4 orfan  . Păzitorul de canton vădu pericoulul, d r nu put   ajuta nimic  , ci spăriat peste măsură, începu să fugi în direc iune opusă. Se  ice, că bivolul a fost al   primarului Zabulik din Cojocna.

**

Incunoscintare. Subscribul   după un   servitiu de 38 de ani pe terenul didactic  , la espresa mea rugare devenit în pensiune, din 1-a Octomvre a. c. m'am a ecat  u locuin a la familia'mi în Sighetul Marm iei (Marmaros-Sziget). Vin   deci a ruga pe to i stimații amici  i cunoscu i, ca să mă onoreze în viitor  u  crederea d-lor în or  ce afacere din sfera mea la Sighetul Marm ian  . Octomvre 1890, cu tótă stima *Ioan   Bu i a*, profesor   prepar. emerit  .

Correspondența „Gaz. Trans.“

Din jurul Oravi ei, (com. Car. Severin  ),
Octomvre 1890.

 n N-rul   200 din anul   curent   al   mult   pre utei nóstre „Gazete“, a apărut   o coresponden a de l ng  Puj  , comit. Huni dorei, în care — după-ce se descrie decurgerea binecuv nt rei St. biserici gr. cat. din comuna rom nesc  Ohaba-Ponort  , în districtul protopesc   al Jiului din diecesa Lugosului, — se face o paralelă între preo ii gr. cat., e i  din teologii sistematice,  i între moralis i, suspin ndu-se, că teologii sistematice, pe l ng  t t  sciin a  i cultura lor  , nu pot  r ta fapte  i merite, cu cari se pot   f li preo ii moralis i, despre cari,  ice corespondentul  , că sunt   „omeni energici  i hot ri i, ceea ce în mare parte lipsese la teologii sistematice“.

Dec  în adevăr   au a a mari merite preo ii moralis i ai districtului Jiu, după cum se  ice, atun  noi ca Români  i ca cre tini, numai bucura ne-am put . Mie mi-se pare însă, că corespondentul

când a l dat   edificile școlare din sus   disul protopopiat  , nu  i-a luat   ostent l   c nta, cu ce caracter   sunt unele dintr'acele, ba a desconsiderat  i datele statistice diecesane mai nouă, unde apriat   se spune, că: din 16 parohii gr. cat., numai în 8 se află școle, din 1608 de pruncul, numai 448 cercetéză școla. (A se ved  Șematismul Ven. cler   al   diecesei Lugosului, anul 1877 pagina 106.)

Conced  , că în anii din urmă se vor   fi făcut   unele  mbun t tir   d r conced -m  i corespondentul a-l întreba: c te școle cu caracter  tr in   sunt edificate, tot  u pe spelele acelu bl nd   popor   român  , în  inutul acesta? Apoi căi elev   avei la silvicultură  i montanistic , ca cu timpul să pot   înlocui  i Români nostri coloniile  tr ine a edate în Petrosieni, pentru exploatarea minelor de c rbun   de p tr ? Căi la școlile de economi  său oerit  , care este ramul mai principal   al acestui  inut  ? Căi la universitate? Căi la academia de comer i  i industri ? Căi în școlile medii? Căi elev   meseria i? etc. — Cu un   cuv nt   arate ce au făcut pentru viitorul tinerei nóstre genera iun  i prin ce pa i au întrecut   pe alte  inuturi cu preo i sistematice,  i atun  apoi să ia la g n  pe cel   lene , p n  atun  însă noi  icem corespondentului cu Is. Sir: „Mai nainte de finit   pe nimen   să nu  ic fericit  , că în fii săi se va cunoșce omul.“

Altul  .

Arghihat  , 2 Octomvre n. 1890.

Despre mișcarea viu    salutară, ce se observa pretutinden între Români noștri de pe aici, cetim în colonele pre utei „Gazete“ ce o redigai   din  i în  i scri   îmbucurătoare cu privire la ivirea unor nouă reuniun  , nouă societ i organizate, pentru  șurarea  i binele poporului,  i nouă  ntreprinder   de t t  specia. Progresul  , dezvoltarea  i mărirea for ei lor fizice, morale  i intelectuale  i  u un   av nt   mai viu.

Este un adevăr necontestabil  , că precum p mentul  , p n  ce ajuns   a primi forma sa de astăzi, a trebuit să trec  prin multe faze grandio e  i pline de catastrofe, astfel  i poporele ce-l   locuesc  , conduse de providen a, au fost  i vor   fi supuse la transformări at t   morale c t  i fizice, ca să pot   ajunge la  n ltimea dezvoltărei lor individuale.

Preo imea diecesei Gherlane, av nd   pe tot   anul  , după protopresbiterate, a  in  c te două conferin e a a numite tractuale, unde desbat   asupra modalit ilor, prin cari mai cu efect  r   put  să apere pe poporul lor  , nu numai de morburile sufletesc  , ci să-l întăresc  i în cele trupesc  .

Adunarea tractual  de tómnă a protopopiatului B sescilor s'a  inut în Selsig   la parochul   acelu tract   M. O. D. Teodor   Indre, protopop   al tractului Mireșului-mare, unde, afară de to i preo ii tractuali, au fost de f t  i teologii absolu   din acest district  .  ntre mai multe puncte salutare, vă amintesc   faptul vrednic   de imitat  , că to i preo ii numitului tract  , au oferit din al   lor un   premiu de 14 fl., ce se va da pentru anul   1891 acelu învătător   din tractul B sescilor  , care va arăta succesul cel   mai bun   în pomicultură, care spre m ndria preo ilor  , ca president   școlari,  i  u un   mers   îmbucurător  .

După sfirșitul desbaterilor  , s'a adunat   preo imea la m sa ospitală a M. O. D-n   protopop  i paroch  , unde s'au rostit   diferite toate: pentru Ilustrisimul domn   Episcop   Szabó, pentru arhidiaconul  i magnificul domn   Georgiu Pop   de B sesc  , cavaler   ord. Francisc   Iosif   I etc.  i apoi m ng ia i, plini de speran a în Dumnezeu   milelor  i al   indur rilor  , am   mers   pe acasă, dorind  , ca la primăvera, ce vine, to i cu voi bună să ne re'nt nim în comuna Urminiș  , afiliat   cu Arghihatul  . St. Sz.

Literatură.

A apărut  :

„C nt rile bisericesc  “ după melodiile celor   „Opt   Glasuri“ ale sfin ei biserici ortodoxe, culese, puse pe note  i arangiate de Dimitrie Cun an  , profesor la seminarul „Andreian  “ arhidiacon în Sibiu. Editura autorului. Tipărit   pe 119 pagine octav   mare  i prin concludul sinodal   Nr. 70 al   protoc. din 1890, introdus   ca manual   de instruc iune în seminarul „Andreian  “.

Cartea este de următorul cuprins  : Sec iunea I-a: Melodiile fundamentale ale celor   opt   glasuri cu text   din Octoich   ca modele în scopul aplicării lor la textul c nt rii din t te c r ile liturgice. Sec iunea a II-a: „Podobiile“, variante după melodiile fundamentale ale celor   opt   glasuri, ca modele. Sec iunea a III-a: „Sfetiln  “, Polieleu, Pripele, Tropare  i Condace la tóte sărbătorile împărătesc  , Catavasii  i alte c nt ri la vecerni  i utreni . Sec iunea a IV-a: C nt rile sfin ei liturgii a lui Ioan   Crisostom  , a Marelui Vasile  i a lui Grigorie Teologul  . Sec iunea a V-a: Irmosele tuturor sărbătorilor  , care la sf nta liturgi  se c nt   în locul „Axionului“. „Aduș  “: C nt rile celor   trei „Stări“ la morm ntul Domnului  n S mb ta Sfnt. Patim  .

 n „Prefa a“ mai cuprinde cartea  i indiget rile didactice metodice necesare la folosirea ei ca manual   de instruc iune în c ntarea bisericesc  . H rtia, tiparul  , legătura  i întreaga ajustare a c r ii nu lasă nimic de dorit  .

Pre ul unui exemplar legat   în p nz  4 fl. v. a. Post-portul sub bandă recomandat   20 cr. la un exemplar  . Comandele se fac  u asemn ri postale la adresa autorului, însemnându-se pe ele numele adresatului, al   comunei  i posta ultimă.

Telegrame.

Berlin  , 5 Octomvre. — „Nord-deutsche allg. Ztg.“  ice, că faptul  , că nici un   ministru austriac   n'a fost de f t la sosirea împăratului german   în Viena, se explică astfel, că  mp ratul Wilhelm a trecut numai prin Viena  i n'a făcut de ast dat   o vizită oficială.  nsinua iunile făcute din incidentul acesta de unele foi germane la adresa contelui Taaffe, pot   să arunce numai o lumină falsă asupra raporturilor germano-austriace. Activitatea contelui Taaffe se restringe numai la t r mul   politice   interioare austriace, d r Germania nu se va amesteca nic  dat   în afacerile interioare ale Austriei.

Pesta, 6 Octomvre. Dela Viena se telegraf z , că informa iunile date de „Wiener Tagbl.“ despre retragerea ministrului de r șboiu comun   gen. Bauer sunt lipsite de or  ce temei  ,  i numai combina iun   g le.

Necrolog  .

Subsemn ii în numele lor  i al   tuturor cons ngenilor  , amicilor  i cunoscu ilor  , fac   cunoscut   încetarea din via a   mult   iubitei lor so ii, respective fiic  i soră Zoe Augusta Cirlea n. Pop    nt mplat   ad în 4 Octomvre 1890 st. n. după am d   la 5 ore, în frageda etate a vie ii de 21 ani, împărtășit   fiind cu ss. sacramente ale muribun ilor. — Perdu  a consoul   ei: limanul  i fericirea vie ii sale; tatăl ei:  ndestulirea  i bucuria sa; sor  ei: ra emul   scump de m ng ere; cons ngenii, amici  i cunoscu ii d nsei: inima cea mai sinceră  i franc ;  r  na iunea sa: o devotat   fiic  .

R m șieele p m ntesc   ale defunctei se vor   a eda spre etern   repaus   în cimiterul biserice   gr. or. din loc  , în 6 Oct. la 3 ore d. a. 1890 st. n.

Abrud  , în 4 Oct. 1890.

Fi -i  r ina ușor  !

Mihai Ciresa, not. pub. reg., ca consoul  . *Iosif Pop  *, jude reg. de tablă, ca tată. *Livia Șandru n. Pop  *, ca sor .

DIVERSE.

Cuiu cu cuiu.  nt   un   spital   pe un pat   st   lungit   un   infocat   adorator   al   deului Bachus. — „Da, domnule“,  ice

el   doctorului cel   visita, „ai f rte mare dreptate. Am beut  , este adevărat  : sunt din acest   cauză bolnav  ,  r este adevărat  ; că urmez    r a bea peste măsură,  r ș   adevărat  . D r te rog   totu  i asculta cu mult   luare aminte  i resonamentul ce 'mi fac  .“ — „Si adevă?“ — „D r spune'mi mai  nt i doctor, ce a rezultat   pentru mine din escesul be iei?“ — „Nimic   alta, dragul meu, dec t că  -ai alterat   cu des virșire sănătatea.“ — „Ei bine, ve  doctor! De vremece, sănătatea mea e alterat  , trebe s'   desalterez  ,  i prin urmare trebe să urmez   a adora clondirul  ,  i de sigur   că mă voi  ns n toșia după teoria lui Salien: Similia similibus curatur, său mai pe românesc  , cuiu cu cuiu se sc t   afar  .“

Popora iunea Rusiei. — După ultimul raport al   statisticei rusec  , popora iunea totală a imperiului pe anul 1885 s'a urcat   la 108,787,235 locuitori. Popora iunea urbană se urcă la 13,760,000 suflete,  i locuesce în 1274 orașe. Patru orașe ale imperiului au o poporațiune de mai mult   de c t 200,000 locuitori: St. Petersburg  , Moscova, Varșovia, Odesa. Nouă orașe au o poporațiune între 100,000  i 200,000, 23 asemenea între 50,000  i 100,000. Numărul școlilor se urcă la suma de 41,492 frecventate de 1,850,964 b e i  i 638,970 fete.

 nriurin a limbei materne asupra mușiloror.  n institutul surdo-mușilor din Madrid, medicul Tickner a esprima  , că mușii, cari au fost  nstrua  i a vorbi, folosiau tot   aceea accentuare, care era obișnuit   prin  inutul lor natal  , deși  nv t orii chiar to i erau din Castilia, adevă din unul  i acelaș loc  . S'au dat   chiar  i casuri, că anumi   muș, cari s'au vindecat    i  -au redob ndit darul   vorbirei, folosiau dialectul obișnuit   în casa părintescă, deși ei au eșit de mult   din casa p rin ilor lor  . Un copil scoțian  , de 16 ani, care a fost surd  i mut  , după o bol   îndelungat    i-a redob ndit at t   auzul  , c t    i darul   vorbirei. El începu după acosta să vorbesc în dialectul  i cu accentuarea caracteristic   a p rin ilor săi, deși pe aceștia nic  dat   nu i-a auzit   vorbind  .  n Manchester încă s'a ivit   un asemenea cas  ,  nt mplat   cu un tin r   care din copilăria a trăit în Lancashire  i când  -a redob ndit darul   vorbirei, a vorbit în dialectul obișnuit   în Stafford, de unde era el  .

Limba sc liloror. P n  acuma a esistat   limba ochilor  , a v nturului, a florilor  , a batistei, a umbrelei  i a degetelor  , — d r n'a esistat  i a scaldei. Acuma s'a inventat   în Italia pentru emorez  i limba acosta. A-ș   petrece  nt   un loc    ns mn  : „Mă iubesc   fără speran .“ A nota înainte altora  ns mn  : „Pentru tine sunt gata să mor  .“ — A nota iute: „Urm z-mi!“ — A nota pe o latere: „D-ta mi-ai atins   inima.“ — A nota în contra sórelui: „Nu-ș voi refusa iubirea.“ — A se cufunda  ns mn  : „Te ador   p n  la nebun  .“ — Numai c t  , că la noi, — spre nefericirea amorezilor — nu să va put   ntrebun ta. Causa, — cei interesa  i vor   soci-o mai bine.

Un   ucas   de vestminte. La ordinul guvernului din Varșovia, în sinagogele jidovesc   s'au pus   placate, cari prov c   pe jidani, a se presenta pe strad   în „vestminte cuviincio e“  i a se purta „modest  “.

Cursul   ple ei Brașov  

din 7 Octomvre st. n. 1890.

Banknote românesc �	Cump.	8.96	V�nd.	9.—
Argint � românesc �	„	8.90	„	8.94
Napoleon-d'ori - - -	„	8.97	„	9.02
Lire turcesc � - - -	„	10.20	„	10.25
Imperial - - - - -	„	9.18	„	9.23
Galbini - - - - -	„	5.25	„	5.30
Seria. fone. „Albina“ 6% „	„	101.—	„	—
„ „ „ 5% „	„	99.50	„	—
Rubl rusec � - - - -	„	140.—	„	141.50
M�rc germane - - - -	„	55.80	„	56.10
Discontul 6-...% pe an �.				

Editor  i redactor   responsabil  :
Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul la bursa de Viena

din 6 Octomvre st. n. 1890.

Table with financial data including 'Renta de aur 4%', 'Renta de harti 5%', 'Imprumutul cailor ferate ungar', etc.

Inventiune pretioasa! 'CANNABINAE.' (Trypium). Distinsa! Efectul ei vindecator radical si sigur este recunoscut...

Publicare de licitatie. Pe baza concesiunii oficiului silvanalui competent din Muresu-Osorheiu Nr. 316 si incatu privesce pe greco-orient. si a ordinatiunii consistoriale Nr. 3829...

Avisu d-loru abonati!

Rugam pe d-nii abonati ca la renoirea prenumaratiunii se binevoiasca a scrie pe cuponulu mandatului postal si numerii de pe fasia sub care au primitu diarul nostru pana acuma.

Mersulu trenurilor

pe liniile orientale ale caii ferate de stat r. u. valabilu din 1 Iunie 1890.

Main railway schedule table with columns for routes (Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta, B.-Pesta-Aradu-Telusu, etc.) and train times.